

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Tdo/31/2017
Identifikačné číslo spisu:	6816010207
Dátum vydania rozhodnutia:	14.11.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Pavol Farkaš
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:6816010207.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom 14. novembra 2017 v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Farkaša a sudcov JUDr. Martina Piovartsyho a JUDr. Štefana Harabina, v trestnej veci proti obvinenej Z. Y., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., o dovolaní obvinenej podanom prostredníctvom obhajkyne JUDr. Nikoľety Gallovej proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 14. decembra 2016, sp. zn. 3 To 131/2016, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvinenej Z. Y. s a o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Revúca rozsudkom z 5. októbra 2016, sp. zn. 2 T 102/2016, uznal obvinenú za vinnú zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na skutkovom základe, že

dňa 08.12.2015 o 15.55 h viedla ako vodička osobné motorové vozidlo zn. Citroën C3, evidenčného čísla K po ceste III. triedy č. XXXX po ulici B. v K., pričom v križovatke s cestou II. triedy č. XXX k ulici H. v kilometri 36,75 porušila pravidlá cestnej premávky uvedené v § 20 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v platnom znení závažným spôsobom tým, že po zastavení na dopravnej značke P2 - stoj daj prednosť v jazde, pokračovala v jazde cez križovatku priamym smerom na cestu III. triedy č. XXXX na ulicu V., pričom pri prejazde križovatkou nedala prednosť v jazde cyklistke B. J., ktorá išla po ceste II. triedy č. XXX na ulici H. označenej dopravnou značkou P8 - hlavná cesta, v smere od Z. na H. na dámskom bicykli, v dôsledku čoho došlo k stretu dámskeho bicykla jeho predným kolesom do pravej zadnej časti osobného motorového vozidla Citroën C3 a pri páde z bicykla na cestu utrpela B. J. podvrtnutím členka trojnásobnú zlomeninu ľavého členka s posunutím úlomkov s čiastočným vyklbením nohy v ľavom členku a tržno - pomliaždenú ranu ukazováka ľavej ruky, ktoré zranenia si vyžiadali liečenie a práceneschopnosť nie menej ako 112 dní.

Za to súd prvého stupňa obvinenej podľa § 157 ods. 2, § 38 ods. 3, § 36 písm. j/, § 56 ods. 2 Tr. zák. uložil peňažný trest vo výške 300 (tristo) Eur a podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. jej pre prípad jeho zmarenia určil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obvinenej uložil povinnosť nahradiť poškodenej B. J. škodu vo výške 2 489 Eur.

Na odvolanie prokurátora Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom zo 14. decembra 2016, sp. zn. 3 To 131/2016, podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a na základe § 322 ods. 3 Tr. por. obvinenej podľa § 157 ods. 2, § 36 písm. j/, § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Tr. zák. uložil trest odňatia slobody vo výmere 1 (jedného) roka a podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zák. výkon trestu podmienene odložil a určil skúšobnú dobu na 1 (jeden) rok. Podľa § 61 ods. 1 Tr. zák. obvinenej zároveň uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 1 (jedného) roka. V ostatných častiach rozsudok súdu prvého stupňa ponechal nedotknutý.

Proti rozhodnutiu krajského súdu podala dovolanie prostredníctvom svojej obhajkyne obvinená, ktorá uplatnila dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., teda že bolo zásadným spôsobom porušené jej právo na obhajobu, a § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., teda že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Zásadné porušenie práva na obhajobu podľa obvinenej tkvelo v nedostatočnom odôvodnení rozsudku odvolacieho súdu, ktorý je z tohto dôvodu nepreskúmateľný, zmätočný a arbitrárny. Súd bez zákonného dôvodu a bližšej špecifikácie ustálil názor, že poškodená nemala žiadnu mieru zavinenia na nehode, pričom proti zistenému skutkovému stavu a výroku o vine nepodala žiadna zo strán odvolanie. Súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí opakovane uviedol, že nehodu zaviniť čiastočne aj poškodená, keďže porušila pravidlá cestnej premávky. V rozhodnutí absentujú úvahy, ktorými sa krajský súd spravoval, ak dospel k opačnému záveru a následne k výroku o treste, ktorý naň nadväzoval, navyše ak týmto záverom nezodpovedajú ani výsledky vykonaného dokazovania pred súdom prvého stupňa. Uvedené skutočnosti sú pritom tak významné, že ich absencia spôsobuje nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia. Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia pritom v zmysle judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva patrí medzi základné zásady zabezpečenia práva na obhajobu. Vzhľadom k tomu, že odvolací súd podstatným spôsobom v neprospech obvinenej uložený trest zhoršil, mal povinnosť poskytnúť podrobné vysvetlenie, pri aplikácii akých úvah a dôkazov dospel k svojim záverom, ktoré sa podstatne líšili od záverov súdu prvého stupňa. Ďalej, k dovolaciemu dôvodu spočívajúcemu v nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, obvinená inter alia uviedla, že odvolací súd sa nedostatočným spôsobom oboznámil s vykonanými dôkazmi a nevzal na zreteľ všetky poľahčujúce okolnosti a ďalšie skutočnosti, ktoré mali vplyv na uložený trest. Trest je podľa nej neprimeraný, nespĺňajúci zásadu proporcionality a účelnosti a odvolací súd by ho pri riadnom skúmaní skutkového stavu neuložil. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žiadala, aby dovolací súd vyslovil porušenie zákona v ustanoveniach § 321 ods. 1 písm. e/, § 322 ods. 3, § 371 ods. 1 písm. c/, písm. i/, § 34, § 2 ods. 2 Tr. por. v neprospech obvinenej, zrušil napadnutý rozsudok krajského súdu a prikázal mu vec v potrebnom rozsahu znova prejsť a rozhodnúť.

Rovnopis dovolania obvinenej bol v zmysle § 376 Tr. por. doručený na vyjadrenie ostatným stranám konania.

K dovolaniu sa vyjadril iba prokurátor Okresnej prokuratúry Revúca, ktorý konštatoval, že dovolací dôvod spočívajúci v zásadnom porušení práva na obhajobu bol vykonštruovaný, nakoľko obvinená mala v priebehu konania obhajcu. Odvolanie proti výroku o vine ani proti výroku o treste nepodala. Skutočnosť, že spoluúčasť na skutku mala i poškodená, nebola vyjadrená v skutku ani v právnej kvalifikácii, t. j. vo výroku o vine, ktorý sa z tohto dôvodu stal právoplatným. Odvolanie podané prokurátorom proti výroku o treste, ktorý bol vzhľadom na závažnosť skutku, mieru zavinenia a následok, neprimerane mierny, bolo súdom akceptované a trest bol sprísnený. Odvolací súd podľa prokurátora nepochybil, ak sa priklonil k hodnoteniu dôkazov tak, ako boli uvedené v obžalobe, čo sa prejavilo i vo výroku o treste. Trest bol uložený v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby, pričom sa pohybuje na dolnej hranici. Z dôvodu, že neboli splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.,

navrhol dovolanie odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Vyjadrenie prokurátora bolo doručené obvinenej a jej obhajkyňi (I. ÚS 355/2015).

Obvinená na vyjadrenie prokurátora reagovala podaním z 12. októbra 2017 urobeným prostredníctvom obhajkyne, v ktorom vyjadrila svoj nesúhlas s ním. Opätovne podrobne popísala a poukázala na nedostatočné odôvodnenie, arbitrárnosť a nepreskúmateľnosť rozhodnutia odvolacieho súdu a neprimerane prísny trest, keď vždy viedla a vedie riadny život a pôvodne uložený trest by bol dostatočný pre jej nápravu. Uloženým trestom nebola naplnená zásada proporcionality, princíp zákonnosti, princíp individualizácie trestu ani zásada humanity. Obvinená je zdravotná sestra, je vydatá a má maloletú dcéru, o ktorú sa príkladne stará. V čase nehody nepožila alkohol ani iné návykové látky, neprekročila povolenú rýchlosť, je prvýkrát trestaná a nikdy jej nebola uložená poriadková pokuta, poškodená poskytla prvú pomoc. Poškodená bola spoluvinníkom dopravnej nehody. Zopakovala, že bolo porušené jej právo na obhajobu a došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci. V ostatnom sa pridržala svojho pôvodného podania a navrhla rozhodnutie odvolacieho súdu vo výroku o treste zrušiť a vec mu vrátiť na nové prejednanie a rozhodnutie.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre jeho podanie a zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. h/, § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na zákonom určenom mieste (§ 370 ods. 3 Tr. por.). Dovolanie súčasne spĺňa podmienky podľa § 373 ods. 1, ods. 2 Tr. por., ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Tr. por., a nie je dôvod na postup podľa § 382 písm. a/, b/, d/, e/, ani f/ Tr. por.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Konštantná judikatúra odvolacieho súdu právo na obhajobu v zmysle citovaného dovolacieho dôvodu chápe ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu a zákonný postup pri reakcii orgánov činných v trestnom konaní a súdu na uplatnenie každého obhajovacieho práva. Právo na obhajobu garantované čl. 6 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky nachádza svoj odraz v celom rade ustanovení Trestného poriadku upravujúcich jednotlivé čiastkové obhajovacie práva v rôznych štádiách trestného konania. Prípadné porušenie niektorého z nich, pokiaľ sa to zásadným spôsobom neprejaví na postavení obvineného v trestnom konaní, však samo osebe nezakladá dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. O zásadné porušenie práva na obhajobu ide najmä v prípade, keď obvinený nemal v konaní obhajcu, hoci v jeho trestnej veci boli splnené dôvody povinnej obhajoby v zmysle § 37 Tr. por., a zároveň orgány činné v trestnom konaní alebo súd v tomto čase reálne vykonávali úkony trestného konania, ktoré smerovali k vydaniu meritórneho rozhodnutia. Prípadne ak ide o iné pochybenie súdu alebo orgánov činných v trestnom konaní, v dôsledku ktorého dôjde k odňatiu alebo znemožneniu riadneho uplatnenia procesných práv obvineného, pričom intenzita takéhoto porušenia musí dosahovať stupeň zásadnosti, teda takéto porušenie musí kardinálnym, kľúčovým spôsobom zasiahnuť do možnosti obvineného uplatniť jeho základné právo brániť sa proti tvrdeniam obžaloby.

Obvinená v rámci uvedeného dovolacieho dôvodu namietala nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu, jeho arbitrárnosť a nepreskúmateľnosť a nepodložené závery zasahujúce do výroku o vine.

Dovolací súd v súvislosti s uvedenou námietkou zdôrazňuje, že dovolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 371 ods. 7 Tr. por.). Dovolanim je možné úspešne napadnúť len správnosť jednotlivých výrokov rozhodnutia. Navyše pokiaľ ide o právo na spravodlivý proces, ktorého imanentnou súčasťou je aj právo na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, toto nemožno chápať ako právo absolútne. Ústavný súd Slovenskej republiky v tejto súvislosti už

vyslovil, že všeobecný súd nemusí v odôvodnení rozhodnutia dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi (viď napr. sp. zn. IV. ÚS 115/03, II. ÚS 76/07, I. ÚS 241/07). Odpoveď treba dať iba na tie argumenty, ktoré majú rozhodujúci význam pre samotné rozhodnutie (Higgins c/a Francúzsko, porovnaj tiež Hiro Balani c/a Španielsko, Georgiadis c/a Grécko, etc.), a tiež na tie, ktoré zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia tak, aby zostalo zrozumiteľné.

Dovolací súd zastáva názor, že rozhodnutie odvolacieho súdu je odôvodnené dostatočne, pretože dáva odpoveď na všetky relevantné otázky, ktoré boli predmetom rozhodovania, preto táto námietka dovolateľky nie je opodstatnená. Napadnutý rozsudok obsahuje primerané odôvodnenie týkajúce sa dôvodov zmeny výroku o treste, ktorý bol sprísnený. Je z neho zrejmé, že odvolací súd postupoval v zmysle zásad ukladania trestov podľa § 34, najmä ods. 1 a 4 Tr. zák., a zohľadnil nielen zavinenie obvinenej, ale aj následky na zdraví poškodenej, ktoré si vyžadovali dlhodobú liečbu sprevádzanú ťažkosťami, i konanie obvinenej, ktorá porušila dôležitú povinnosť pri vedení motorového vozidla, pričom toto konanie malo za následok vážnu poruchu zdravia iného účastníka cestnej premávky. Trest preto musel zahŕňať aj zákaz činnosti, ktorá k tak závažnému následku viedla. Rovnako odvolací súd poukázal na význam a účel individuálnej a generálnej prevencie, ktoré sa mali premietnuť práve do trestu odňatia slobody uloženého na dolnej zákonnej hranici. Uvedenú argumentáciu dovolací súd považuje za výstižnú a postačujúcu, aj s ohľadom na skutočnosť, že odvolací súd rozhodoval len vo vzťahu k výroku o treste, nie k výroku o vine, ktorý si vyžaduje náročnejšie odôvodnenie. Zároveň dodáva, že nesúhlas obvinenej s rozhodnutiami súdov nižších stupňov, pretože tieto nie sú v súlade s jej predstavami, neznamena, že ich postupom došlo k porušeniu jej práv, resp. k naplneniu dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por.

Pokiaľ ide o konštatovanie odvolacieho súdu v odôvodnení rozhodnutia, že „...je nesporné jednoznačné zavinenie predmetnej trestnej činnosti obžalovanou, bez spoluzavinenia zo strany poškodenej,...“, treba uviesť, že toto samo o sebe nemalo vplyv na vecnú správnosť výroku o treste a záverov odvolacieho súdu. Obvinená sa dopustila trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., ktorého skutková podstata spočíva v spôsobení ťažkej ujmy na zdraví inej osobe z nedbanlivosti, a to porušením dôležitej povinnosti uloženej podľa zákona. Trestnej činnosti sa dopustila ako páchatel' (nie spolupáchatel'), keď naplnila všetky zákonné znaky skutkovej podstaty tohto trestného činu svojím (samostatným) konaním. Zavinenie obvinenej konštatoval aj súd prvého stupňa, ktorý v súlade so znaleckým posudkom vypracovaným v prejednávanej veci znalcom z odboru cestnej dopravy A. uzavrel, že dopravnú nehodu spôsobila obvinená svojou nesprávnou technikou jazdy spočívajúcou v tom, že nedala poškodenej prednosť v jazde. Skutočnosť, či poškodená v postavení účastníka cestnej premávky podľa zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov porušila alebo neporušila svoje povinnosti, na výrok o vine samotnej obvinenej v tomto prípade nemá vplyv. Mohla by sa odraziť len vo výroku o treste a vo výroku o náhrade škody, avšak nie ako jediný dôvod pre uloženie určitého druhu trestu či úpravu výšky uplatnenej náhrady škody (§ 34 ods. 4 Tr. zák.), na ktoré nie je právny nárok. Druh a výmera trestu sú výlučne na zvážení súdu, limitovanom zásadami pre ukládanie trestov, ich zákonnými podmienkami a výmerou, z ktorých odvolací súd vychádzal aj v prejednávanej veci. V tomto smere preto k pochybeniu odvolacieho súdu nedošlo.

Dovolací súd nevzhladol ani ďalšie dôvody, pre ktoré by bolo právo na obhajobu postupom orgánov činných v trestnom konaní či súdu porušené, najmä nedodržaním ustanovení o povinnej obhajobe, keď z obsahu spisu vyplýva, že obvinená už v prípravnom konaní bola zastúpená zvoleným obhajcom. Obhajca pristupoval k obhajobe obvinenej aktívne, zúčastňoval sa úkonov, podával opravné prostriedky, teda riadne dohliadal na uplatňovanie jej práv. Orgány činné v trestnom konaní a súdy v tomto smere poskytli adekvátny priestor na realizáciu práv obvinenej na obhajobu a tento priestor bol zo strany obhajoby využitý.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. teda naplnený nebol.

Dovolaiteľka namietala aj dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., teda nesprávne právne posúdenie zisteného skutku alebo nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia, pričom tento dovolací dôvod obsahovo vymedzila s poukazom na to, že odvolací súd sa nedostatočným spôsobom oboznámil s vykonanými dôkazmi a nevzal na zreteľ všetky poľahčujúce okolnosti a ďalšie skutočnosti, ktoré mali vplyv na uložený trest. Trest je podľa nej neprimeraný, nespĺňajúci zásadu proporcionality a účelnosti a odvolací súd by ho pri riadnom skúmaní skutkového stavu neuložil.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku a nesprávnym použitím iného hmotnoprávneho ustanovenia je pochybenie súdu pri aplikácii práva na skutok, ktorý bol zistený a v potrebnom rozsahu objasnený, a to v takej intenzite, že to zásadne ovplyvnilo postavenie obvineného (a contrario § 371 ods. 5 Tr. por.). O nesprávnu právnú aplikáciu ide najmä vtedy, ak bol skutok v napadnutom rozhodnutí kvalifikovaný ako trestný čin, hoci o trestný čin nešlo, alebo ak išlo o iný trestný čin, než ten, ktorý sa nachádza v právnej vete napadnutého rozhodnutia, teda ak skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol subsumovaný pod nesprávnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone, pričom takáto nesprávna subsumpcia bola v neprospech obvineného. V tejto súvislosti však treba podotknúť, že dovolací súd pri preskúmaní uvedeného dovolacieho dôvodu nie je oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť zisteného skutku, čo je explicitne vyjadrené i v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ veta za bodkočiarkou Tr. por. Zabezpečiť správnosť a úplnosť skutkových zistení a následne ustáliť skutok, je vecou súdu prvého, prípadne druhého stupňa, a dovolací súd už nie je oprávnený zistený skutok skúmať ani prehodnocovať, ale musí ho ako správny prezumovať a vychádzať z neho. Rovnako to platí o hodnotení dôkazov vykonaných súdmi nižšieho stupňa, ktoré sú predpokladom pre ustálenie skutkových záverov.

Z podstaty dovolaiteľkou tvrdených námietok vyplýva, že smerujú nielen proti ustálenému skutkovému stavu vrátane poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a hodnoteniu dôkazov, ktorých preskúmanie dovolacím súdom je v zmysle uvedeného výkladu neprípustné, ale ich obsahom je aj nespokojnosť obvinenej s uloženým druhom trestu. V tejto súvislosti je treba podotknúť, že Trestný poriadok upravuje vo vzťahu k výroku o treste len dva dovolacie dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. h), a to v prípade, ak bol uložený trest mimo zákonom stanovenej trestnej sadzby alebo ak bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa. Takáto situácia však v prejednávanej veci nenastala a obvinená nezákonnosť trestu ani nenamietala. Najvyšší súd pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nie je určený k náprave akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších - mimoriadnych - procesných a hmotnoprávnych, ktoré by svojím charakterom mohli mať výrazný vplyv na konanie a jeho procesný výsledok, a preto je potrebné ich odstrániť, a ktoré sú ako dovolacie dôvody taxatívne uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por. Dovolací súd nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy, práve naopak z ustanovenia § 385 ods. 1 Tr. por. *expressis verbis* vyplýva, že je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené, pričom viazanosť dovolacieho súdu dôvodmi dovolania sa týka predovšetkým vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Tr. por.). Napokon treba zopakovať, že nejde o porušenie základného práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivý proces, ak súd nerozhodne podľa predstáv účastníka konania a jeho návrhu nevyhoví, ak je takéto rozhodnutie súdu v súlade s objektívnym právom. Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (m. m. IV. ÚS 252/04).

Dovolací súd po preskúmaní veci nezistil v rozhodnutiach súdov nižších stupňov také pochybenia, ktoré by znamenali naplnenie dôvodov dovolania v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Z vymedzenia skutku tak, ako bol ustálený, je jednoznačné, že je trestným činom a že obvinená naplnila jeho skutkovú podstatu tak, ako je vymedzená v Trestnom zákone, teda k nesprávnej aplikácii práva zo strany súdu

nedošlo. Rozhodnutie súdu prvého stupňa i súdu odvolacieho sú v tomto zmysle plne v súlade so zákonom.

Ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. preto naplnený nebol.

Pokiaľ ide o trest a jeho primeranosť, nad rámec dovolacieho prieskumu najvyšší súd uvádza, že obvinenej bol uložený trest odňatia slobody s podmieneným odkladom a trest zákazu činnosti, oba v najnižšej možnej výmere (1 rok). Skúšobná doba bola stanovená na dobu jedného roka, čo takisto predstavuje zákonné minimum. Vo vzťahu k poľahčujúcim a pritŕžujúcim okolnostiam treba uviesť, že krajský súd vychádzal zo skutkového stavu ustáleného súdom prvého stupňa, ktorý skonštatoval existenciu jednej poľahčujúcej okolnosti (§ 36 písm. j/ Tr. zák., teda že obvinená viedla pred spáchaním trestného činu riadny život) a neexistenciu pritŕžujúcich okolností, v zmysle čoho bola upravená aj trestná sadzba podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. Takýto pomer do výroku o treste prevzal aj krajský súd. Námitka obvinenej o tom, že odvolací súd sa nevysporiadal s mierou pritŕžujúcich a poľahčujúcich okolností, teda nie je relevantná.

Na základe vyjadreného najvyšší súd dospel k záveru, že v rozsahu námietok obvinenej nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por., a preto dovolanie podľa § 382 písm. c/ Tr. por. na neverejnom zasadnutí ako nedôvodné odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.